

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 986/2015
25.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Д.Ц. и С.П., због по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ц., адв. Б.Ц. и браниоца окривљеног С.П., адв. М.М.Р., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К бр. 79/13 од 25.02.2014. године и Апелационог суда у Нишу ЗКж1 бр. 483/14 од 09.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ц., адв. Б.Ц. и браниоца окривљеног С.П., адв. М.М.Р., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К бр. 79/13 од 25.02.2014. године и Апелационог суда у Нишу ЗКж1 бр. 483/14 од 09.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу К бр. 79/13 од 25.02.2014. године окривљени С.П. и Д.Ц. оглашени су кривим због по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по три године у које им је урачунато и време проведено у притвору, односно време задржавања и то окривљеном С.П. почев од 28.02.2011. године до 03.03.2011. године, а окривљеном Д.Ц. почев од 28.02.2011. године од 02.10 часова када је лишен слободе па до 28.02.2011. године до 18.00 часова када је укинута задржавањање.

Истом пресудом окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка и то окривљени С.П. у износу од 7.800,00 динара а окривљени Д.Ц. износ од 494.500,00 динара, да плате судски паушал и то сваки понаособ износе од по 15.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом

принудног извршења, док је према окривљеном Д.Ц. изречена и мера безбедности одузимање предмета - опојне дроге марихуане у укупној количини од 1,58 грама, а све сходно одредби члана 246. став 7. у вези члана 87. став 3. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Нишу ЗКж1 бр. 483/14 од 09.09.2015. године, делимично су усвојене жалбе бранилаца окривљених Д.Ц. и С.П., а првостепена пресуда преиначена тако што су окривљени Д.Ц. и С.П. оглашени кривим због по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по три године уз урачунавање временаведеног у притвору и то окривљеном С.П. почев од 28.02.2011. године до 03.03.2011. године, а окривљеном Д.Ц. почев од 28.02.2011. године од 02.10 часова када је лишен слободе па до 28.02.2011. године до 18.00 часова када је укинута задржавање.

Окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка и то окривљени С.П. у износу од 7.800,00 динара, а окривљени Д.Ц. у износу од 494.500,00 динара као и судски паушал сваки понаособ у износу од по 15.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док је према окривљеном Д.Ц. у складу са одредбом члана 246. став 7. КЗ изречена мера безбедности одузимање предмета и то опојне дроге марихуане укупне нето масе 1,58 грама.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К бр. 79/13 од 25.02.2014. године и Апелационог суда у Нишу ЗКж1 бр. 483/14 од 09.09.2015. године, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- Бранилац по службеној дужности окривљеног Д.Ц., адв. Б.Ц., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, и то конкретно битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 1) ЗКП, повреде закона из члана 439. тачка 2) и 4) ЗКП, члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 246. став 5. КЗ и повреде члана 441. став 1. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду из члана 492. став 1. и 2. ЗКП или пак да окривљеног ослободи од казне према одредбама ЗКП.

- Бранилац окривљеног С.П., адв. М.М.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 482. став 1. ЗКП, и то конкретно како то из образложења захтева произилази, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевима за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Д.Ц., адв. Б.Ц. и браниоца окривљеног С.П., адв. М.М.Р., па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости су недозвољени.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП пак одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама по ставу Врховног касационог суда, тако је јасно опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретной ситуацији - случај окривљеног Д.Ц., имајући у виду одредбу члана 74. став 1. тачка 2. ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Како је кривични поступак према окривљеном Д.Ц. правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка који се према окривљеном водио због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је прописана казна затвора од три до дванаест година, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП) из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Што се тиче захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П., адв. М.М.Р., Врховни касациони суд налази да је исти такође недозвољен а из следећих разлога:

Наиме, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама а разлози који су дати су нејасни и противречни, посебно у односу на исказ окривљеног Д.Ц. дат како у истражном поступку тако и на главном претресу.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног

предузима све радње које може предузети окривљени у смислу одредбе члана 71. тачка 5. ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Имајући у виду одредбу члана 485. став 4. ЗКП, у којој су таксативно набројани дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека, то Врховни касациони суд налази да - повреда из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП није разлог за подношење захтева за заштиту законитости због чега је исти одбацио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.